Juniorii confirmă

În munca ce se depune pentru ridicarea calitativă a boxului, antrenorii noștri vădesc o preocupare tot mai pronunțată pentru pregătirea temeinică a boxerilor juniori. Celor mai talentați dintre tinerii noștri pugiliști li s-a asigurat, în ultimii ani, un program competițional foarte bogat. Au devenit frecvente meciurile cu juniorii de peste hotare și, ceea ce ne bucură în mod deosebit, reprezentanții noștri ne-au obișnuit cu succese frumoase.

Aceste succese nu sînt întîmplătoare. Antrenorii loturilor au manifestat multă exigență în selecția tinerilor boxeri, îndeosebi în privința calităților fizice. Posedînd asemenea calități, firește că este mai ușor pentru tinerii pugiliști să-și însușească temeinic procedeele tehnice.

Recent, juniorii noștri ne-au prilejuit noi satisfacții. Ei au cîștigat dubla confruntare cu selecționata similară a Ungariei, cu 16—6 și 6—4. Fiind vorba de partide amicale, scorul în sine contează mai puțin. Ceea ce contează, însă, este modul în care au fost obținute aceste victorii. În legătură cu aceasta, secretarul general al federației de specialitate, tov. Mihai Trancă, ne-a relatat următoarele:

— La Galați și la Constanța am prezentat — cu mici excepții — echipe diferite. Formația de bază a evoluat la Galați. Boxerii au dovedit o bună pregătire fizică, ceea ce le-a permis să mențină un ritm constant de-a lungul celor nouă minute de luptă. În plus, unii dintre juniorii pregătiți de antrenorii Niculescu, Zlătaru și Dobrescu au dovedit și o tehnică foarte bună pentru vîrsta lor. Mă refer îndeosebi la Năstac, Lehăduș, Ivan, Dobrescu, Forian. De

PAUL DOBRESCU

altfel, acești tineri se află de mai mult timp în „vederile" federației.

— Vă gîndiți la o eventuală promovare a acestor boxeri în lotul de tineret?

— Toți acești tineri au calități pentru practicarea boxului. Mai devreme sau mai tîrziu sînt convins că vor... primeni chiar loturile de seniori. Deocamdată, brăileanul Paul Dobrescu a fost promovat în echipa de tineret care se va deplasa peste cîteva zile în Italia. În reprezentativa de juniori a țării noastre avem însă și cîțiva sportivi care dacă — momentan — nu se ridică la valoarea colegilor lor, ne dau multe speranțe. Mă voi referi, printre alții, la juniorii I. Săliște, M. Florea, A. Iacob, D. Bunea. Aceștia au excelente calități fizice, dar trebuie să lucreze foarte mult la însușirea tehnicii.

— Ce impresie v-a făcut reprezentativa Ungariei?

— Este o formație robustă, care dispune de trei pugiliști de certă valoare: Tibor, Konya și Kostony.

R. CĂLĂRĂȘANU

Sportul lipsește din programul acestui sezon

SINAIA, iulie 1967. Splendida stațiune de la poalele Bucegilor este în aceste zile mai căutată ca oricînd. Departe de arșița orașului oamenii respiră aerul proaspăt, răcoros și odihnitor. La Sinaia sînt în aceste zile aproape 3 000 de oameni ai muncii. I-am întîlnit plimbîndu-se pe șoseaua principală, în parcul din centrul stațiunii, luînd parte la jocurile distractive de la hotelul „Palace" sau de la Casa de cultură. Aflîndu-mă la Sinaia am vizitat — firește — și bazele sportive din stațiune. Aici, nici țipenie de om. Doar la terenul de fotbal mai veneau circa 100 de spectatori (majoritatea copii) să asiste la meciurile de fotbal din cadrul campionatului școlar. În rest, nimic...

Care să fie explicația slabei prezențe a sportului în programul acestei stațiuni de odihnă? Să nu placă oamenilor această activitate? Greu de crezut. Iată de ce am considerat necesar să aflăm părerea unora dintre ei. Nu ne-a fost greu să-i găsim. Foarte mulți își petrec o parte din timp în parcul stațiunii.

FLOREA POPESCU, învățător, comuna Siliștea Mică-Videle, reg. București: *Îmi place sportul. Aș fi vrut să joc volei, fotbal sau măcar să văd cîteva întîlniri ale unor echipe de aici. Dar în afară de cîteva excursii, nu se organizează nimic".*

ALEXANDRU CÎMPEANU, învățător la școala generală Cîmpeni, reg. Cluj: *„Nu vă pot spune decît același lucru ca și prietenul meu. De sport nici nu poate fi vorba la Sinaia".*

ANTON MASNAK, maistru miner la Lupeni: *„M-ar fi interesat să văd la Sinaia unele competiții sportive și sportivi fruntași. Dar sînt decepționat".*

ANTON MASNAK *(fiul maistrului miner)*, elev la Liceul din Lupeni: *„Am crezut că în zilele petrecute aici cu părinții pot juca tenis de masă sau fotbal. Speranțe zadarnice. Nu se face nimic pentru sport".*

MIHAI SOSINSCHI, lăcătuș la mina din Lupeni: *„Am 18 ani, ca și prietenul meu Masnak. În fiecare zi nu facem altceva decît să ne plimbăm prin acest parc, iar seara să mergem pe la Casa de cultură. Sportul este aici o necunoscută".*

MARIN DOBRE, din serviciul C.T.C. de la Fabrica de confecții București: *„La Sinaia sînt condiții optime pentru desfășurarea unor activități sportive. Mă refer la bazele sportive (teren de fotbal, terenuri de handbal, volei, baschet). Dacă nu s-a putut asigura echipamentul necesar pentru ca oamenii muncii veniți aici să facă sport, nu înțeleg de ce nu s-au programat meciuri demonstrative. Finalele liceelor la fotbal au fost slăbuțe și totuși le-am urmărit".*

La discuția noastră au luat parte și alți oaspeți ai stațiunii Sinaia. Din 10—15 cu care am discutat, doar unul ne-a declarat că nu-i place sportul. Majoritatea ar fi dorit să facă puțină mișcare în zilele de concediu sau în cel mai rău caz să asiste la meciuri susținute de echipe fruntașe. Sinaia e la doi pași de Ploiești și Brașov și chiar de București.

Pentru a asculta și părerea celor ce se ocupă de alcătuirea programului din stațiune, ne-am adresat tovarășului MOISE RADU, directorul Casei de cultură: *„Sînt tînăr și îmi place sportul — ne-a spus dînsul. În primăvară, am schițat cîteva proiecte în ceea ce privește prezența sportului în programul cotidian al oamenilor veniți la odihnă. Dar acestea au rămas... tot proiecte. Doar cu vorbele nu se pot organiza întreceri sportive. În schema Casei de cultură nu figurează un instructor sportiv. De excursiile organizate la Peleș, Predeal, Bușteni, Piscul Cîinelui și Vîrful cu Dor a răspuns responsabila cu problemele culturale (n.n. o femeie trecută de prima tinerețe, căreia, firește, nu-i mai stă în puteri să urce de 2—3 ori pe săptămînă la Vîrful cu Dor, astfel că excursiile se rezumă la o plimbare cu autocarul la un muzeu sau în altă stațiune). Apoi, oamenilor, ca să facă sport, le trebuie mingi, echipament. De unde? La Casa de cultură se mai juca tenis de masă, pe terasa de la etaj. Dar spațiul era mic, mingea cădea pe alee, iar aducerea ei dura mai mult decît jocul propriu-zis. Astfel, a fost abandonată și această activitate. Toate acestea se întîmplă pentru că sala de sport (era bună și pentru dans) continuă să fie folosită de către I.H.R. Sinaia ca depozit".*

Ce părere are organul sportiv din Sinaia despre slaba prezență a sportului aici? La această întrebare ne-a răspuns tov. ION BUȘTUC, *președintele clubului sportiv: „Și noi am discutat în primăvară unele măsuri ce trebuiau luate pentru impulsionarea activității sportive în Sinaia. Am organizat un centru de închiriere a materialelor sportive. Dar, cum clubul nostru este profilat pe sporturile de iarnă și lupte, centrul de închiriere nu a putut pune la dispoziția amatorilor decît materiale pentru turism și sporturi de iarnă. Asociațiile din oraș nu pot asigura echipament pentru oamenii veniți la odihnă. Nu au nici pentru membrii lor. Cu sala de sport este o situație de neînțeles. Deși s-a mai scris, aceasta a fost transformată în depozit de... farfurii, în timp ce sportivii noștri n-au unde să se antreneze. Despre întîlnirile demonstrative: la Sinaia nu prea sînt echipe pentru demonstrații, iar pentru formațiile venite din alte localități nu avem spațiu de cazare".*

Cele relatate de oamenii muncii sosiți la odihnă ne-au convins că în stațiunea Sinaia, ei nu au posibilitatea să practice sportul. Din declarațiile directorului Casei de cultură și ale președintelui clubului sportiv se poate deduce următorul lucru: că nu e posibilă organizarea unei activități sportive pentru oaspeții stațiunii. Oare așa să fie? Ce părere are Consiliul regional UCFS Ploiești despre această stare de lucruri? Oare organul regional se poate împăca cu această totală indiferență față de activitatea sportivă care trebuie să se desfășoare în stațiunile de pe Valea Prahovei? Oare planurile de muncă, ca și cele... speciale, în care erau prevăzute acțiunile sportive ce vor fi organizate în stațiunile de pe Valea Prahovei să fi fost făcute doar așa de formă? Considerăm că situația existentă la Sinaia, ca și în celelalte stațiuni de odihnă, ar trebui să fie și în atenția unor organe superioare. Consiliul General al UCFS, Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă și alte organe și organizații (U.T.C., sindicale) ar trebui să colaboreze mai eficient pentru ca sportul să fie o prezență activă în programul de zi cu zi al oamenilor veniți la odihnă.

CONSTANTIN ALEXE

FLĂMÎNDUL CODRU VISEAZĂ

— Am auzit cuvîntul HANDBAL, sau m-am înșelat?
— Numai pe jumătate. A zis... HAND!

Desen de AL. CLENCIU

Scrisori de la corespondenți

COPIII DIN TG. MUREȘ ÎNVAȚĂ FOTBALUL

Asociația sportivă a fabricii de zahăr din Tg. Mureș a deschis recent un curs pentru copii. Tema lecțiilor: fotbalul. 60 de copii sîrguincioși vin de trei ori pe săptămînă la terenul de fotbal și se străduiesc să învețe abecedarul acestui joc. În mijlocul lor se află cu regularitate cîțiva entuziaști instructori voluntari: N. Bartha, S. Mikloș, G. Kiraly și I. Szabo.

Peste puțin timp, la Tg. Mureș se va organiza tradiționalul campionat intercartiere pentru copii. Deci, primul țel al copiilor de la „școala" fabricii de zahăr este selecționarea în echipa cartierului N. Bălcescu. Și, poate mai tîrziu, în echipe cu nume cunoscute...

ION PĂUȘ

DUMINICĂ CULTURAL-SPORTIVĂ LA „PORȚILE DE FIER"

Sfîrșit de săptămînă la „Porțile de fier". O duminică cu cer senin și soare strălucitor. În această zi 5 000 de muncitori, constructori ai gigantului baraj de la Dunăre, au fost invitații asociației sportive Energetica din Tr. Severin. Cei puternici și-au măsurat forțele la haltere și trîntă, în aplauzele și încurajările tovarășilor de muncă, iar iubitorii voleiului au susținut partide pasionante. În final, au asistat cu toții la un frumos program artistic. Astfel, au încheiat constructorii de aici o duminică pe care o vor... bisa, desigur.

MIRCEA FOCȘAN

A FOST ODATĂ, NU DE MULT, ÎN LUNCA AMARADIEI...

Comuna Hurezani, din raionul Gilort, are o minune de luncă pe valea Amaradiei. Aici ființa pînă mai deunăzi un teren de fotbal de toată frumusețea. Dar iată că într-o „bună" zi tractoarele cooperativei agricole l-au sfîrtecat în lung și-n lat, nimeni neîngrijindu-se să pună la dispoziția sportivilor un alt teren. Acum, tinerii din comună au pus mingile în... „cui". Firesc, pe arătură nu se poate juca fotbal.

C. PÎRVAN

VOLEI

Actualități

■ Echipa masculină de volei **Progresul Brăila**, din categoria A, se va numi **Celuloza Brăila**, în urma transferării jucătorilor ei la asociația sportivă Celuloza de pe lîngă Combinatul de celuloză și hîrtie din Brăila.

■ La 30 iulie va începe, la Sofia, turneul speranțelor olimpice (echipe feminine), la care participă formațiile respective din **U.R.S.S., România, R. D. Germană, Ungaria, Cehoslovacia, Polonia, Iugoslavia, Bulgaria** ș.a. Țara noastră va fi reprezentată de lotul care a evoluat de curînd în Cehoslovacia.

■ Lotul olimpic de volei (băieți) va întreprinde, între 2 și 7 august, un turneu de două-trei jocuri în Cehoslovacia.

Mai avem mult de muncit!

(Urmare din pag. 1)

această categorie? Firește, pentru a pregăti un gimnast la „maeștri" se cer eforturi mai mari. Dar și satisfacțiile sînt deosebite. Oricum, un singur maestru la 24 de școli sportive reprezintă un coeficient îngrijorător de redus!

Încă o observație cu privire la băieți: s-a văzut, mai mult ca la edițiile precedente, o preocupare pentru îmbinarea elementelor de forță cu cele de mobilitate. Și, aceasta este foarte bine!

Gimnaștii ne-au dovedit că pot mai mult. Dacă s-ar munci ceva mai consistent, plecîndu-se de la o selecție mai exigentă (la acest capitol nu pot sta cu fruntea sus decît antrenorii din București, Arad și Sibiu), satisfacțiile ar fi mai mari.

Despre fete. În raport cu precedentele competiții școlare ale anului (finalele de la Bacău și Rm. Vîlcea), valoarea gimnastelor de la categoria junioare I a fost mai scăzută. Bagaj redus de procedee tehnice, nesiguranță în execuții. De-a dreptul alarmantă este situația la paralele și sărituri.

Senioarele, în schimb, s-au prezentat satisfăcător. Ținută frumoasă, exerciții cursive. Ceea ce a surprins neplăcut a fost „selecția". La această categorie am mai întîlnit elemente cu predilecție spre îngrășare și, deci, nu îndeajuns de mobile. Este cazul unora dintre sportivele din Craiova, Sf. Gheorghe și Bistrița, gimnaste care ar putea rezolva fericit multe din problemele unor secții de atletism sau chiar de jocuri sportive...

Spre deosebire de băieți, la fete au fost prezente 24 de maestre. Cifra, la prima vedere, ne-a creat convingerea că vom avea de unde alege talente pentru mîine. Nu încape nici o îndoială că multe din aceste sportive sînt și talentate. Dar, îmbinarea talentului cu munca, cu munca stăruitoare, n-am desprins-o decît în trei cazuri: ALINA GOREAC, ELENA POPESCU și ANA DRAGOȘIN. N-am vrea să jignim pe nimeni, dar după felul cum s-au prezentat multe sportive la această categorie am avut impresia că promovarea unor gimnaste la „maestre" s-a făcut în pripă, doar de dragul punctajului și nu în concordanță cu posibilitățile, cu cunoștințele însușite. Cine are de cîștigat din folosirea unei asemenea... tactici?

Cîteva evidențieri. Mai întîi, de antrenori și antrenoare care pun pasiune în munca lor, în pregătirea elevilor pe care i-au descoperit. În cazul fetelor — *prof.* TATIANA ISAR (Lugoj), AURELIA BUNEA, VICTOR CIBI (București), TIBERIU KACSO (Tg. Mureș), DIONISIE SZABO (Cluj), SERGIU MARINESCU (Ploiești), EDMUND JUNKER (Oradea). Pentru băieți — prof. P. SACERDOȚEANU, I. GRIGORE (București), LAZĂR CERNUȘCA (Arad), W. STOLTZ (Sibiu). O observație specială pentru *prof. Coca Harko.* Ea are incontestabil mari merite pentru felul cum lucrează. Muncește mult, cu dăruire, cu pricepere. Dar, nefiresc, angajează de fiecare dată discuții cu arbitrii, revendică puncte, gesticulează fără rost, imploră publicul. Se impune mai multă seriozitate, mai mult autocontrol.

Și cîteva evidențieri de arbitri. Nota 10 pentru obiectivitatea aprecierilor făcute de *prof. Marcela Cristoloveanu* (Brașov). *Eva Vadas* (Arad), *Zina Belu* (Cluj) și *Florica Dobre* (Craiova).

În încheiere, o problemă de organizare. Credem că o finală, ca să-și merite această denumire, trebuie să aducă în concurs tot ce are mai valoros ramura sportivă respectivă. Șase-opt echipe. În nici un caz 24 cîte au fost la Arad, formații care nu justificau cu nimic o asemenea cinste *(Tîrgoviște—băieți, Galați, Constanța, Bacău, Buzău* — fete). O etapă intermediară, o zonă, ca la jocuri sportive, ar rezolva problema. O finală cu maximum 60—80 de concurenți.

Cît privește data desfășurării finalelor, programarea lor la sfîrșitul unui an de efort intelectual, după o serie de examene (în cazul multor elevi care au trecut în clasa a IX-a) înseamnă un handicap sensibil. De aici și căderile repetate ale unor sportivi de pe aparate. Aduse în mijlocul verii, în condițiile amintite, pe fondul unei oboseli prelungite, finalele (cum s-a și întîmplat) își pierd într-o bună măsură caracterul lor festiv, înseamnă doar o simplă formalitate. Iar scopul propus — de a fi un criteriu obiectiv de stabilire a valorilor — nu este atins...